

vedtages at forandre „Dye“ i Straffelovens § 10 til „Faldøge“, senere kan vedtages en Lov, som ordner den offentlige Henrettelse, som Straffelovens § 10 foreskriver, og som den altsaa fremdeles vilde vedblive at foreskrive at skulle finde Sted; men derom har Talen ikke været mellem det ærede Medlem fra Middelfart og mig. Spørgsmaalet har været, hvorvidt man, hvis Mindretallets Indstilling maatte blive vedtagen, ikke besto mindre kunde indbringe det særlige Lovforslag, som Udvalgets Flertal har udarbejdet, og dertil bemærkede jeg — og det maa jeg fastholde — at det kan man ikke gjøre; thi det er, vel at mærke, et Lovforslag, som ikke gaar ud paa at ordne den offentlige Henrettelse, men som gaar ud fra den Forudsætning, at Offentligheden er indskrænket, saaledes som Forudsætningen har været i det Lovforslag, der har været forelagt. Jeg var nødt til at gjøre den Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), iøvrigt tillægger jeg det ikke meget stor praktisk Betydning. Bliver Mindretallets Indstilling vedtagen, er det et Fremtidsspørgsmaal, og det er saameget tidsnød, naar det kommer til at ligge aktuelt for, at tage Bestemmelse om, hvorledes man skal stille sig overfor et Lovforslag om Ordningen af den offentlige Henrettelse. Den anden Bemærkning, jeg maa gjøre, er den, at jeg ikke tror, det kan siges at være Udvalgets Flertals Opfattelse, at der skulde være noget i og for sig Mislikt eller Farligt i at indføre det nymodens Instrument — ja, nymodens kan man ikke kalde det, men her i Landet er det nyt og ukendt — Faldøge istedetfor Haandøge. Jeg tror ikke, at der er nogen Grund til at frygte for, at der skulde afstedkommes nogen Ulempe, og derfor vil jeg sige ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at er det Meningen, at man vil standse hele denne Sag ved paa et senere Standpunkt at stemme mod Loven eller lade Loven ligge, ser jeg ikke rettere, end at man ligesaa godt kan gjøre det idag. Udvalgets Flertal kan ialtsald ikke ansæ det for en særlig Hæder, der bevises det, at man stemmer for Flertallets Indstilling om at indskrænke Lovforandringen til Forandring af eet Ord: „Haandøge“ til „Faldøge“. Af Henhyn til Udvalgets Flertal skal man altsaa ikke stemme for Mindretallets Indstilling, dersom der bagved det ligger den Tanke, at man forøvrigt vil lade Sagen falde dermed. Men jeg kan ikke Andet end gjentage de Ord, jeg tidligere idag har fremsørt her, at jeg tror, man udsætter sig for et meget stort Ansvar, hvis man skyder denne Sag fra sig

og dermed lader hele Sagen forblive i det Uføre, hvori den leengang er kommen ved de sidste sørgelige Erfaringer, som man har. Jeg føler mig overbevist om, at hvis der ullykkeligvis skulde blive Spørgsmaal om Henrettelse, uden at, denne Sag er bleven ordnet ved Lov, saa ville alle de Personer, som paa nogen Maade faae dermed at gjøre, ogsaa Rigsdagens Medlemmer, ligeoverfor Publikum komme til at føle Trykket af en høj Grad af Misstemning over, at Sagen ikke er bleven ført videre. Det føler jeg mig overbevist om, og derfor vil jeg sige, at hvad enten man nu er stemt for den fuldstændig offentlige eller mindre offentlige Henrettelsesmaade, saa skal man vel betænke sig paa at standse denne Sags videre Fremme.

N. J. Larsen: Overfor det ærede Medlem fra Ringkjøbing (Christiansen) vil jeg blot sige, at det er sikkert en Misforstaaelse, at jeg har med et eneste Ord berørt Udvalgets Forhandlinger. Jeg søger altid stærkt at hævde dette, at vi ikke drage dem frem her i Salen, og jeg har heller ikke sagt Andet, end hvad der finder sin fulde Forklaring i, hvad Betænkningen meddeler om det ærede Medlems subsidiære Stilling. Jeg har ikke sigtet til eller talt om Udvalgets Forhandlinger, og derfor skønner jeg ikke rettere, end at de Bemærkninger, som kom fra den høitærede Formand, savne deres Forudsætning.

Formanden (Arabbe): Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem ikke har villet fremdrage, hvad der var foregaaet i Udvalget. Som hans Ytringer faldt, tror jeg, at de lettelig maatte give den Forstaaelse, at han omtalte noget Saadant; men det er ganske tilfredsstillende for Thinget at høre, at dette ikke er Tilfældet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag af Udvalgets Mindretal (Brandes og Christiansen):

Lovforslaget affattes saaledes:

I Straffelovens § 10 ændres Ordet „Dye“ til „Faldøge“.

blev ved et Rahneopraab, som foretoges paa Begjæring af Leth, Nielsen-Grøn, P. Andersen, A. Holck, Hummelshj, Fogtmann,